

விரிந்து கிடந்தது வானம்
வீசியது இளங் குளிர் காற்று
உதயனின் வகைகளைத் தணிக்க
வெண்குடை பிடித்தன மகேங்கள்
கட்டிக் களித்து கலந்து கறந்தன
கார்கொண்ட மகேத் திரள்கள்
பொழிந்த எள்ளு கொள்ளு... பதேதிகளை
மடியில் கிடத்தித் திளைத்தனள்
புமித்தாய்.

அப் பா, என்னே வாசம் இதுவென்றாள்
என் மகள்
மகளின் ரசனை கண்ட மகிழ்ந்தனே.. ஆனால்,
கடே பாரற்றுக கிடந்த கறந்த பசு
தன் வயிற்றெரிச்சலை
ஒரு வாரத்தில் வெளிப்படுத்தியபோது
அந்த நாற்றத்தை நுகர மரத்த என் மக்கைப்
பெரிதுபடும் தாத நான்
மகளொடும் சேர்ந்து மண்மணத்தை
நுகர்ந்து மகிழ் முடியாத மக்கை
அறுத்தெறிந்தால் என்னவென்று
ஒருகணம் எண்ணினேன்..
வாழ்க ஐ.பி.சி

விரிந் து கிடந் தது வானம்
பரந் து கிடந் தது பஃமி
வீ சியது இளங் குளிர் காற் று
விரித் த பரெம் பச் சகை கம் பளத் தில்
விருந் துண டன ஆநிரகை கஃட்டம் .

அதில் அப் போதுதான் பிறந்திருந்த பச்சிளங் கன்றொன்று துள்ளிக் குதித் தாடிய அழகில் கணம் எனை மறந்தனே . பட்டாம் பிச்சி என் மூதத்தை மொய்த்துப் பறந்தது அறுகிவிட்ட சிட்டுகள் இரண்டு சீழ்க் கையிட்டுப் பறந்தன

Written by
Saturday, 23 January 2010 07:24 -

வானில் அம்பெனப் பறந்து வந்த
கொக்குக் கட்டம்
ஆநிரையோடும் பகிர்ந்துண்ண அமர்ந்தது
துள்ளிக் குதித்தது பச்சிளங்கன்று
என்னே சூதந் திர வாழ்க்கை இதுவென
இயற்கையில் கறைந்தனே.

உலுக்கியது என்னை ஓங்கியதொரு குரல்
சனியன் கயித்த அறுத்துகிட்டு
பயித்த மயேப் போவது
என்ற வசவு தொடர்ந்தது.
நடுகல்லில் பட்டிய நீண்ட கயிறு தளர
விளை நிலத்தை நெருங்கிவிட்ட பசு
அபிபட்ட வதேனையில் அரற்றியது
நிலத்தில் விலக்கி நடக்கருங்கற்கள்
விளையவில்லையே ...
போட்டிக்கு நாணலும், தட்டையும்,
தரூப்பைப் புல்லுமல்லவா மண்டுகிறது
தின்ன என்சுணை நாக்கே அறுபடாதே
பச்சையலெல்லாம் பச்சையல்லடா முண்டமே
நிலமெங்கே, வரப்பெங்கே,
மேச்சத் தரதான எங்கே ..
உனக்கும் சோறில்லை
எனக்கும் உணவில்லை.. என
ஓ..வென்றழைத்தது.
கூற்ற உணர்ச்சி என் நெஞ்சைப் பிளந்தது
துள்ளிய என் மனம் துவண்டு படுத்தது

மாட் டுக் கு ம் க் கணாங் கயிறு
நாய் க் கு சங் கிலி குதிரைக் குக் கபிவாளம்
குருவிக் குக் க் கண்ட்
இல் லை இல் லை
இவற் றுக் குச் சூதந் திரம் இல் லை
இயற் கையில் பிறந் து இயற் கையில் வளர்ந் து
சயெற் கையால் இயற் கையை
ஆள் பவனாய் ப் பரிணமித் த
மனிதன் தான் சூதந் திரமானவனோ..
எனத் தொடர்ந் த என் எண்ண ஓட் டத் தை
மறித் தது ஒரு மனக் குரல் .
கண்ணால் காண்பதும் பொய்
காதால் கட்டே பதும் பொய்
தீ ர விசாரிப் பதே மயெ

என்றது அந்த சபைகளையின் சபுத்திரம்.
இல்லையா..?!

மனதில் விசாரம் கூடிகொண்ட வளேயையில்
என்காதில் மனோகனமாய்த் தொடங்கிய இசை
மயிர்க்கமாய்த் தொடர்ந்தபோது
முத்தாய்ப்பாய்ச் சொன்ன இரூசொற்கள்
எனச் செவிப்பறை கிழித்தன ..
தும்பி வித்யா தும்பி தர்மா.
புரிந்தது.. எல்லாம் புரிந்தது.

குதிரகைக் குக் கடிவாளம் குதிரை பட்டிட்டுவதில் லயை
மனிதனே கட்ட
துள்ளித் திரியும் கன்றுக்கு
மக்கணாங்கயிறு பட்டிட்டுவதில் லயை
ஆனால்.. ‘குழவி’ ஒன்று ‘கல்லில்’ இறங்குமுன்பே
சுட்கோலால் குறியிடிக் கருத்திருக்கும்
தொப்புள் கொடியாய் கழுத்தை சுற்றிய
சுறுக்குக் கயிறு கண்ணில் தோன்றி மறைந்து
பெற்றெடுத்து .. கிருஷ்ணன் என்றும்
கண்ணன் என்றும் கருப்பன் என்றும் பெயர்ச்சட்டிமுன்பே
அதற்குப் பெயர் சட்டப் பட்டிவிட்டது
இன்ன சாதி இன்ன மதமென்று.

இதன் மீறிய ஆய்ந்தறிதல் இல்ல
இதன் மீறிய வாழ்நெறியும் இல்ல
இட்டப்பிந்தன்
காலித் தராசை கையில் பிடித்து
சமன் காட்டித் திரிகிறது இந்திய நீதி

அடூத் தவன் மஃக் கதைத் தொடாத வரதான
உனக் குச் சூதந் திரம் என
மதெ தப் படித் தவர கள் விளக் கம் சலக் கிறார் கள் .
இந் த மஃக் கு இந் தியாவின் குறுக் கு நடுக் காய்
நீ ண் டுகிடக் கிறதே .. கட டிய கயைப் பிரிக் கமுடியாமல்
இதனென் ன சயெய்?

ஐயோ ஐயோஐயோஐயோஐயோ?

Written by

Saturday, 23 January 2010 07:24 -

- ஐயோஐயோஐயோ.

ஐயோஐயோஐயோ:எனக்குக் கவிதை எழுதத் தரெய்வில்லை.. ஆனால் இதுபற்றி
எழுதவேண்டும்போல் இருந்தது. எனவே எனச் சமீபத்திய மனப் பதிவுகளைத் திரட்டி
,
என்னை வதைத்த
,
வந்தே மாதரம்
,
மற்றும்
,
லவ் ஜிகாத்
,
விசயத்தகை கருவாக் கி ஒரு பரமம் சித்திரம் வரநைத்துவிட்டனே. அதில் அவுட் ஆஃப்
போக்கசில் வகைக்க வேண்டியதையும்
,
ஃபோக்கஸ் பண்ணவேண்டியதையும் படிப்பவரின் பார்வைக்கு விடுகிறேன்.

<http://www.vinavu.com/2010/01/23/saturday-poems-15/>